

EL VALLÈS NOU

PORTAVEU DEL REGIONALISME A GRANOLLERS I SA COMARCA

Preus de Suscripció
 ESPANYA, trimestre. . . . 1'50 ptes.
 Número corrent, 10 céntims.

Redacció i Administració
 Plassa del Bestià, 7, 1.er

Anuncis a preus convencionals
 No s'admeten escrits sense firma

Els indiferents

Aixís com en el número passat parlarem dels individus que pregonen ideals i no en tenen, i per conveniències particulars van contra el que diuen sustentar, ens havem d'ocupar avui d'altra classe, d'altra mena d'individuos, d'aquells que diuen no tenen ideal polític.

Hi ha una determinada especie d'individuos, que amb tota pompositat es donen a si mateixos el títol d'indiferent, i es vantant de no perteneixer a cap grup polític, perquè segons ells, els fan fastic tots, per ells tot aixó de la política es una farsa i una brutícia, i com no volen embrutarse no voten mai, per no ajudar a la farsa i perquè realment no han trobat mai cap candidat que'ls agradi. No obstant a pesar d'aixó, i del excés d'indiferentisme que pregonen, no hi haningú que digui tant mal d'aquest o d'aquell subjecte que té una mica de relleu, com élls; ningú com ells está tant enterat, fins a saber el mes nimi detall de tot lo que passa o que no passa, que moltes voltes es fruit de la seva imaginació i fantasia lo que contem; no veureu taula de café o grup de carrer on se discuteixi de política o es mal parli de persones, on ells no hi siguin al cap de la discussió; i tot no volguentse cuidar de res ni de ningú, ¡desgraciat del que cau a les seves mans, que'l deixen com un *Ecce Homo*, ni li queda figura d'ell!

I es que aquestos individus com els sers híbrids i xorcs tenen el vici d'esser guits i mossegar i ¡ay! del qui s'hi arramba per afalagarlos, ¡ay! del qui s'atreveix a passarlos la mà per l'espatlla, que ja ha rebut; no s'escapa de raig de cosses o mossegada.

¿Quina finalitat porten aquestos individus amb aital conducta? Res mes que la de fer mal.

¿Que els fá obrar aixís? El despit; el desengany i la enveja.

Aquestos subjectes no formen part de cap grup polític perquè no'n troben cap que'ls vulga, enredons de mena, maliciosos en excés, tothom els demostra desconfiansa, i com ells ho veuen. fan lliga a part, van sols, pero igual que les noies que no s'han pogut casar, perquè no han trobat qui les volgués, exterioritzen el seu despit explicant que ningú'ls ha agradat dient mal de tothom sobre tot dels joves de la seva época, i tenint enveja dels casaments que hi ha parlats, fins, tot fen la mosca balva, treballen per a destorbarlos: també aquestos indiferents híbrids i xorcs, tenen enveja de que els altres s'entenguin i treballin amb profit, i no sols es concreten a no votar i a no intervenir en la lluita, com diuen i es vanten de fer, sino que com les *ties* ja passades de moda treballen per a desfer unions, matar prestigis i fer tot el mal que poden.

Si ens havem de guardar dels que senyalarem l'altre dia, o siga dels que traïxen el seu ideal, mes, molt mes ens havem de guardar d'aquestos indiferents. Aquells, al fi es fan el mal

ells mateixos, amb son procedir son élls qui cauen en ridícol: en cambi aquestos, espatllen tot lo que tocan, procuran destorbarho tot i allá on se fiquen, amb el dret que per dirse indiferents creuen tenir de parlar mal de tothom, mouen cada enredo que fá tremolar.

Als indiferents, als que no voten, als que es vantant de no tení cap ideal aparteuos de vostre costat, no hi volgueu tractes, fugiune, ja que podeu tenir la seguritat de que, ridiculament amparats amb sa indiferencia, o tiran cosses o mosseguen, si no tenen els dos vicis a la vegada, lo que sol esser molt corrent en tals subjectes.

DE LA CRISI

Ja deihem en el nombre anterior, que aquest Govern no merexia cap mena de garantia al país, ja preveïem alguna relliscada perillosa, com ha succeït amb l'actitut irrevocable del Sr. La Cierva en l'assumpte de les reformes militars, que promourá un gran rebombori al Parlament; pero lo que de cap manera podiem imaginar-nos es la poca estima que té aquest Govern del seu decor polític i d'aquella dignitat que enrobusteix l'esperit dels governants. Després de presentar la dimissió el Govern en plé, determinació que que segurament déu obeir a intransigencies del Sr. La Cierva, es tornen a encarregar del Poder, els mateixos homens, confessant primerament que el Parlament será fiscalitzador de la seva passada gestió ¿Quina autoritat te un Govern aixís, per a

exercir el governament d'un poble, si éll es el primer acusat, i que no tant sols ha comés un pecat de negligència, sino un incompliment en lo que prevé la suprema llei de la Nació?

Tant bon punt s'obrin les Corts, aquest Govern deurà novament presentar la dimissió. Es massa gros el pecat comés amb l'assumpte de les reformes militars per a que el Parlament els fassi indulgència.

L'única solució atinada que podia tindre aquesta crisi que acabem de presenciar era l'assenyalada per el Sr. Cambó. Un home ben clarividet, coneixedor de les necessitats nacionals, equánime en tots els assumptes per a consolidar opinions, devia posar-se al davant del Govern que déu presidir el Parlament, indicant al Sr. Maura com a l'única persona de qualitats rellevants, capás de portar a cap una labor feconda.

Aquesta es l'opinió assenyada i imparcial, que va exposar el Sr. Cambó al Rei, mentres que els Srs. Dato i Romanones, creuen que déu continuar el mateix Govern, perquè aixís no s'exclirará a n'ells, homens inútils per a tota actuació intensa.

Temps nous, vida nova cal, pera salvar l'Estat espanyol; pero també convé un cambi d'homens, cal exclir als polítics desgastats i per aixó manca que les regions espanyoles prenguin exemple de Catalunya. Si en vinentes eleccions queda ben reduida la minoría datista i romanonista, aleshores veurem ben clar l'avenir esplendorós d'una Espanya gran, sense entorpiraments ni eufemismes.

Ens trovem al caire d'un abim; les Corts que van a constituirse deuen salvar el nostre Estat a totes passades; caigui qui caigui, pesi qui pesi. Les repetides declaracions dels nostres prohoms son sumament esperensadores, i sabem prou be que ells son els únics capaços de transformar el nostre Estat i sobre tot de llivertar la nostra patria catalana.

SIRS.

L'Autócrata

Al Ajuntament de Granollers estem en plé regnat de l'autocràcia, el que

avui exerceix de batlle el Sr. D. Paulí Torras Villá, germá d'aquell que a la Diputació de Barcelona ja el tenen com a *representant de les desferres del vell caciquisme*, vol imposar la seva autócrata voluntat a tot el consistori tallant i cusint a son antull, sens volguer donar raons ni explicacions a ningú.

Aixó els granolleríns no ho podem permetrer, els granolleríns no debem esser tractats a fuetades com una colla de gossos, tením dret a que s'ens dongui comptes i explicacions i no podem permetrer mai, que un senyor per alt que cregui estar s'ens imposi amb son carácter violent i tossut. Havem de demostrar a aquest senyor que no som obrers de sa fábrica, que no tením por de que'ns despatxi, al contrari, li devem demostrar que som nosaltres qui podem despedirlo a éll si continúa per el camí que ha emprés.

Un senyor que vol esser mes liberal que Riego convertit en autócrata i rei absolut de Granollers. ¿No fa riurer? ¿I no fa riurer mes encare el veurer una majoría que com servils lacais s'ajupen al seu menor desitg?

Aquestos senyors poden entonar cants a la llivertat, pero de fet son mes esclaus que els de l'antiga Roma.

L'espectacle que estant donant es de lo mes trist que poden donar homens conciens i lliures, devant dels altres pobles de Catalunya.

DEL MUNICIPI

Per fi, després d'haberlo pujat i baixat varies voltes, dijous es presentá al consistori un dictámen de la Comissió d'Hisenda, proposant el nomenament d'un empleat com a únic recaudador responsable dels arbitris dels llocs del mercat.

Es proposà per a tal carrec a un tal Isidro Casals donantli a mes del sou (que no diu quin) un premi del 6% fins a recaudar 15000 ptes i del 10% d'aquestes per amunt, a mes, els ajudants que s'hagin de nomenar han de serho a proposta d'aquest senyor.

En representació de la minoría impugná el dictámen el Sr. Serra qui trobá improcedent donar premis per la recaudació de una cantitat inferior a la presupostada (en el pressupost figuran com a ingressos per llocs del mercat 16 000 ptes) i sobre tot per renunciar l'Ajuntament en, aquest senyor el dret de nomenar els colzadors dels mercats co-

sa de la que no debia despendrers l'Ajuntament perque sempre era una garantia per ell el nomenar directament els empleats.

Contestá la presidencia que com que aquest senyor ja li mereixia a ell prou confiança, no li feia res que es triés ell els auxiliars.

I al preguntar el Sr. Serra qui era aquest subjecte que tanta confiança inspiraba ja que ell havia preguntat a varis senyors i ningú li havia sapigut dir. El Sr. Torras P, contestá que ja el coneixia ell i que ja n'hi havia prou, pero sens dir per aixó qui era el tal Isidro Casals i aixís hauriem quedat sens saberho, si el Sr. Xuclá no hagues dit que haventli praguntat a ell el Sr. Serra, despres de preguntarho sens resultat a molts, inclus als agutzils havia arribat a sapiguer que's tractaba de un cunyat den Joan Pous (Carrancanet).

Passat el dictámen a votació la mansa majoría el vota com un sol home (es tractaba den Carrancanet) votant en contra els senyors Xuclá, Daví, Serra i Coma.

I ja ho te el cunyat o en Carrancanet que era lo que's tractaba de demostrar. Amen.

III

Altre assumpte que es tractá fou el de l'arrendament del arbitre de escorxadors.

El Sr. Serra demaná a la presidencia si havia ordenat baixar al consistori com li havia ofert en la sessió passada la llista dels tractans en carn que demanaban l'arrendament per a poguer coneixer el consistori si s'havia complert la condició imposada en la sessió del 24 de Gener per a tal arrendament.

La presidencia digué que no l'havia fet portar perque creia que no n'hi havia necessitat, que la presidencia estava convensuda que els de la llista representaben les dues terceres parts dels tractans en carns i que estant ella convensuda creia que ja n'hi havia, prou que si volia veurho el Sr. Serra que anes a la secretaria i li ensenyarien.

El Sr. Serra digué que no era sols el president ni éll, sino el consistori en plé qui debia veurer, la llista per a davant d'ella decidir, doncs creia qu'eren funcions del consistori i no de la presidencia el concedir un arrendament.

La presidencia digué que no tenia obligació de baixar tots els documents que se li demanessin i que com éll creia que ja estaba be la llista, que havia concedit el arrendament.

Protestá el Sr. Serra de que d'una manera tant il·legal es concedis tal arrendament a espatlles del consistori, que aixó era irrogarse la presidencia uns drets i facultats

que no te, vulnerant els drets sagrats dels regidors. Que a son entendre no podia donarse per fet l'arrendament fins que en passés i l'aproves el consistori,

El Sr. Torras digué que ell ho havia fet baix la seva responsabilitat, que conforme ell, conforme tothom; com si volgues dir: qui no li agradi que ho deixi.

El Sr. Serra davant d'aquests arguments tant convincents, digué que estava bé i que si la presidència es posaba en aquesta fesitura ja procuraria la minoria tornar per els seus drets atropellats per la presidència.

En resúm un contracte que se'l fa l'Alcalde sens consultar al Ajuntament, i a espalles del consistori, sens seguir cap tràmit dels que marca la llei per tals contractes, negant a un regidor lo que li havia promés en la sessió anterior, o siga portar al consistori els documents necessaris per a formar judici sobre l'assumpte; donant el contracte per fet per la seva sola voluntat; i una minoria no donantlo per fet perquè ni s'ha portat al consistori per la seva definitiva resolució. Veurem que'n sortirà.

Contestant a una pregunta del Sr. Serra digué el president Sr. Torras P., que havia vingut un agent executiu de la Diputació Provincial, i volguent treure el mal efecte que aixó feu, afegeix que ja era consuetut l'anar per els pobles i que aixó no tenia res de particular; a lo que li contestá el senyor Serra que era molt natural que fos consuetut l'enviar la Diputació agents executius als pobles, pero als pobles que estan en descobert, per lo tant que consti, que ha vingut a Granollers perquè estém en descobert, a lo que no contestá la presidència.

El senyor Xuclá, en la sessió del dijous, demaná a la presidència si es podia sapiguer perquè s'havien retirat els regidors que sortiren avans d'acabarse la sessió del dijous anterior i per qual motiu tingué aquesta que aixecarse; el senyor Algaró crolense aludit segons digué, ja que era un dels que havia marxat: que ell ho havia fet per no sentir les llarguissimes i pesades peroracions del senyor Xuclá, estenentse en una serie de consideracions de tant mal gust que demostraren en lo poc que estima la atenció que es deu als companys de consistori.

Sort que tot sab dirho amb un llenjuatge tant florit i enlairat, que lo que vol dir no fa tan mal efecte com sembla, perquè molts no l'entenen.

Aquest últim dijous no fugiren de la sessió els individus de la majoria, pero també cal sapiguer que buscaren reforç, fora l'alcalde Sr. Montañá que está amb llicència, hi eren tots, fins en Manolito que no havia vingut desde primer d'any, aquest reforç feu que el número de regidors presents a la sessió fos de tretze, número de mala estrugancia, segons deia un del públic que s'en adoná.

COMPTES

Cal que els veïns de Granollers es fixin en que fá dos mesos i mitg que actua el nou Ajuntament i encare la minoria no ha pogut recabar un estat de la situació econòmica en que es trobaba el Municipi en primer de Gener quant comensaren a actuar.

Al demanar aquest estat la minoria creiem que está en el seu dret; perquè tothom al entrar a administrar una casa, te dret i fins obligació, si vol ferho bé, de coneixer l'estat en que es troba quant se n'encarrega, perquè puga sapiguerse despres si ha anat endevant o enredera. Aixó no representa cap partidisme, cap oposició, ni cap perill per la majoria i no obstant aquesta no ha complert encare, fent donar aquest estat als que ho demanen.

Aquesta estranya demora en dir al poble la situació del Municipi en primer de Gener comensa ja a picar en historia.

No volem ferhi mes comentaris, per avui que'ls fassi el poble.

LOCALS:

Durant la passada setmana la Sucursal en aquesta Vila de La Caixa de Pensions per a la Veïlla i d'Estalvis ha rebut per impositons la quantitat de pessetes 16566'71, i pagat per reintegros, ptas. 15'601 havent overt 6 llibretes noves.

Segons llegim a *La Veu de Catalunya* els quatre senyors que votaren contra'l vot de confiança que de resultes del debat recaptá el President de la Diputació de Barcelona, foren els Srs; Palet, Ulliet, Puig d'Aspre i el representant de les desferres del vell caciquisme senyor Torras.

Es veu que a Barcelona començen ja a coneixer a en Francisco Torras Villá; per desgracia nostra a Granollers anys ha que'l coneixem, ell es el causant del atrás del nostre poble, el seu caciquisme de mala mena ha enderretit tant a Granollers que Deu ajudi qui ho veurá arreglat.

Pero no s'en estrayin els de la Diputació, aixó del caciquisme es veu que es un mal de familia perquè l'únic germá que te tambe el pateix en grau superlatiu.

En elegant targe ens comunican D. Josep Marimon Garriga i D^a. Dolors Güell de Marimon el seu efectuat casament, oferintnos el seu hostatge. Agraim de debó l'atenció i desitjem als rescent casats les mes llargues i pures felicitats en el seu nou estat.

Ja comensem a veurer que la llei no s'aplica per un igual a tothom; dijous va fer vuit dies se multá al Sr. Valls per a tenir dos sacs de mostra de patates de llevar arrambats a la paret del costat de l'Unió, i dijous passat, se li reculliren dits sacs emportantsels segons digueren per ordre del Alcalde.

Suposem que l'alcalde te dret a imposar muntres per a ocupar les aceres, per mes que el dijous feina li donem si ha de ferho a tothom que les ocupa, pero lo que no sabiam es que tingues dret a emportarsen els sacs.

Es veu que aquí regna la llei del embut, aplicada per el cantó ample a uns, i per l'estret a altres.

Sort que aquestes coses quant el poble les comensa a veurer duran tant com poden.

Com en la sessió del 7 d'aquest mes, al acordar la majoria entregar al Sr. Novellas lámimes per valor de 15.000 ptes., es parlá d'una sentència que deixaba en interdicte els títuls de la emissió que's tracta de donar; alguns veïns i tenedors d'aquestes lámimes ens han demostrat desitjos de coneixer tal sentència, la que ens havém procurat i diu aixís:

FALLAMOS: Que desestimando la excepción de incompetencia de jurisdicción propuesta por el representante de la Administración, debemos revocar y revocamos dejándolo sin efecto el decreto dictado por el Gobernador Civil de esta provincia con fecha 16 de Junio de 1916, objeto de este recurso; y en su lugar declarar como declaramos subsistente para todos los efectos legales el otro acuerdo tomado por la propia autoridad superior gubernativa de esta provincia fecha 31 de Diciembre de 1914, en el que se mandó poner en ejecución el presupuesto extraordinario de dicho año; todo ello sin hacer declaración especial sobre las costas en el recurso ocasionadas. Y a su tiempo devuélvase el expediente a la Oficina de donde dimana, con la correspondiente certificación, para los efectos procedentes. Así por esta Nuestra sentencia lo pronunciamos, mandamos y firmamos.—El Il. Sr. Presidente Don Fernando de Prat votó en Sala y no pudo firmar.—Ramón Polanco.—Isidro Liesa.—J. M.ª Bassols.—Eduardo Micó.

Tip. de J. Joseph.—Granollers.

SABÓ**BARANGE****BARCELONA, GRANOLLERS I GIRONA****LLUIS SERRA I GUARDIA****BANQUER**Operacions de Banca y Borsa : Descompte de Lletres : Checs : Pago de Cupons : Compra i
venta de tota classe de Paper Negociable en Borsa.**AIGUES PER A ARRENDAR****RICOMA, 79 Y 81 — TELÉFONO 516 — GRANOLLERS****FORN DE SANT VICENS****CONFITERIA I
PASTISSERIA****PERE ROS**Elaboració diària de dolços : Gran assortit en confits de totes classes per a casaments i bateigs.
Galletes de diferents marques.**Carrer de Barcelona 12. — MOLLET****SE SERVEIX A DOMICILI****Canuto Morató****PINTOR-DECORADOR**ROTULS de TOTES CLASSES
ESPECIALITAT EN ELS
DORATS AL CRISTALLSe pinten i empaperen
HABITACIONS
a prems econòmics**Prim, 62 :: GRANOLLERS****EL VALLÉS NOU****PERIÒDIC REGIONALISTA**